

Manfredtal 1857.

Petrus förjätade
sine fullt att han
var beredd att gå till
döden för Frälsaren
skall, ja han sade om
jag ville dö med
dig, skulle jag inte för-
rika dig. Och så sade
äfruen de andre hän-
gingarna. Men det
kan bli fråga om Per-
trus då var just beredd
att dö med Frälsaren
och avist honom ett
äfruen vara, om de
andre hängarna
var så blinde att
dö, som de trodde

sig nara vi oferbizet
 tyckte de sig ha
 på mycket berömt
 till Trälparen, att
 ingenting i Verlden
 var hem för oss
 oss Guds Son: Och på
 tycka af oss alla som
 hafva en död Träl, att
 Trälekens till Trälpa-
 ren är på stor och på
 brimmanne, att inget
 ting i Verlden skulle
 kunna förmå dem,
 att förneka sin Träl-
 paren: men nu
 blef åtminstone Petrus
 budgån af sitt eget

kjenta den gånge
 när han tyckte sig
 vara som Petrus
 Träl till Trälekens
 just då var han som
 sprag: men inte som
 Judas på Nazarens Träl
 af Petrus fall, ty Judas
 var aldrig förmått
 säga, att han var
 beredd att gå till dö-
 den för sin Träl: men
 kunde Judas säga
 att han var beredd
 att dö, då han som
 sagt var beredd att
 förneka sin Trälpa-
 re: Petrus var åtmin-
 stone försäkrat att
 han var beredd att
 dö, med Guds

hvar sine bekände ike
 Gud, sina fränder, när
 de andra kärningarna
 frågade sina brudbröder
 af hvarandra, hvilken
 Guds vore förräddare.
 Gud, visste ju, att Prä-
 laren, som Gud, som
 som prästade i sinans
 hvar hjerta, som visste
 att thodde följely, att
 Prästarens kinde hvar,
 Olaka lyfakt, men
 Gud, hade ju ena
 trö, som hvar för en.
 Prästares hvar, att
 Man ike behöfves
 bekänna sina synder,
 för vreden, befän
 endast för Gud.

Man tyckte, att det ike
 skulle angå de andra
 kärningarna, men det
 stod till med konover
 om det affeende: om
 att det hade något såd.
 i sinnet om att Prästarens
 ja ville han ike lygga
 mera på det för vreden.
 Han ville ike fullt br-
 na angå för en Chris-
 ten, och thodde äfven
 själv, att han var en
 ike Gud Christen, som
 de andra kärningarna
 ty. han ville ju ike
 Prästarens nåd
 and, fastän han, som
 de hvar, han ville
 endast fört ena sig
 en fygtygner.

i din akt och minnelse
 att Trälarna skulle
 mig förbörja sig på
 Gudarne: Gudar kyssta
 på sitt och rics stora
 kärlek är hat till
 Trälarna, och det
 samma gör alla
 som prästas för mig
 för tidens: de tycka sig
 ingenting och de hafva
 gjort som Trälarna
 Men just derute ligger
 hjälpsörjan, att
 de tro sig befria sig
 den rätta kristen-
 men, då de förväda
 som: liksom Gudar villet
 tvinga Trälarna att
 uppenbara sig Gudom
 Alla magtens Gud

ne, och göra sig till Konung
 i det kristianiska riket:
 ja göra sig till Guds
 prästas för: de säga
 fram till nationens
 vordet, och anamma Guds
 de namn och blid mig
 ett förande som det
 med ett härt och det
 för digt fjerta, med Guds
 kuder, och afvunden i
 tat, ja ofta med orätt
 för digt gods, som alldeles
 icke befrämmer dem till
 om någon fraga om
 as den förväda
 ja ju de icke är jag
 afkomme: jag är afkom-
 men som kristen
 måste Guds prästas
 befrämja sina för

för de äfvenfödda Prester
na? Jo de skulle, att
han inte trodde på de
jüngar, i, inte heller
på Frälsharen, som an-
nu var besvaren. Han
ville inte bekänna sina
synder för Frälsharen
och församlingen, men
måste tillåta bekänna
sina synder för de äfven-
födda Presterna. Så går
det ut som att han,
som inte vill bekänna
sina synder för Frälsh-
aren i Jesu församling,
Närvaro, som måste
statliga bekänna sina
synder för äfvenfödda Pre-
ster, som är Frälsh-
aren, och den besvaren
Christendomen, hvar

men de äfvenfödda Pre-
ster kunna inte gifva
Gudas och hans bröder
Måns Tröst; Ty de säga
hvar för sinnet, att de
vill se till de själva.
Men när han Gudas
tänka, att Petrus och
de andra församlingarna
är sinne för att
tänka, om de de för-
rade sig vara bekänna
till Gud, och de
vara långt ifrån, att
vara bekänna detta han
Gudas och hans ställning
der Härskan. Men han
hjelpes det Gudas, att
Petrus förnekade
han. Gudas var själv
och försvaret att
han kunde inte

omt fitt Sammet och
tyr omat sin afv
tyggelso ty Gudens wiste
gudskt wäl, att han
hade ett annat upfat
och liknäl för det guda
han det sammet. Han
uttalade en stor lägen
vid Naturskolskolan.
Han berättade färdig
en upfatlig försä.

Min Petrus talade efter
sin inre afvolyggelse
När han trodde sig wa
ra beredd att dö. Han
hände inte fitt bered
liga hjertat, han färdig
lade: hjälperstageriet
dinnerar, och så samla
Alla: hjälperstageriet
dinnerar, som tro sig
vara beredd att

dö, innan de undergät
den stora sinnesförändring
fakt Petrus näste sin
dögn efter fallet: den
natta fyndaförord, fikt
han erfara förfö efter
fallet, och genom Frä-
ljans upståndelse
fikt biberföre och kris
ten glädje. Alltså var
Petrus sinnes luke som
wänd och pånyttföad
När han förfö gäns
trodde sig vara beredd
att dö med Frälsaren
Men efter Dingstagen
var han wettelig
beredd att dö. ty sedan
han hade fått erfara
den heligs Askekruck
ningas, fröstatte han
icke för döden.

[illegible]

Men hans majestät, den
 som har en så stor för-
 säkra, att han älskar
 Frälsaren mer än alla
 andra i himmel och
 på jorden, men en rätt
 skriftens som finnes
 hos alla som hans
 älska Frälsaren, måste
 blifva beträffad och
 säga, Herre du vet att
 jag älskar. Guds försä-
 krings om Herrens af-
 förklar. Sinner och mer
 som med denna frägs
 att Petrus skall komma
 ihåg, huru många gå-
 gar han har förberett
 för Frälsaren, och att
 sinna och på sinnet
 hos varit en så stor
 älska och egen för-
 säkra, som har fått för sig

in till: Hans fjertioall
 till förnekad (Hälperen).
 Afven denna fjertioall
 afven denna fjertioall
 Måste Petrus blifva be-
 sparas, och Samma
 men många gånge
 har förnekad Hälperen.
 Om nu frågar Eders Frel-
 ser Eders, som i dag ut-
 ger till Herrans Heliga
 Gattband, usas hans frä-
 der: älskar I mig och
 är det? Ja, måstend
 I med omgerfullt och
 bekräftat fjertioall
 bär och Herrans inför
 Hållaren, och säga:
 Jag fattig försörjning
 i. o. j. v.